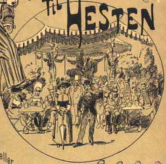

B.I. 455 med Fol. Illustrationer

FRA VESTEN

Til HESTEN

Dommerrevuen

1892.

KJØBENHAVN.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

1909-10, Nr. 358

2390 257368

Dengang vi havde Daler.

Allegro moderato.

Gammelby.

O. Kruse.

N° 1.

f

1. Nu - ti - den, nej, den
2. Nu skal vi brændes -
3. Pressen, Gud bevar's, jeg har

har kuns Pas-sion for det, der ry'r og det der fly'r og det der
det er be-stemt! Le - vi - son, den Ild-mand, tri - um -
søgt des - pe - rat et al - nen - nyt-tigt Blad, men hvor

dam - per. Hvad skal vi dog med den - ne her - sens
fe - rer. Stø - vet kan nok gem - mes, men vi
find's det? Hos Pers - lew staar det sam - me i for -

Stud - re - te - le - fon? med Jø - de filt og glø - den - des
o - vermaa - de nemt at bli - ve „Krukk“ paa en Gravgang re - si -
skel - ligt For - mat, de er dach - drev - ne dem der tår det

Fl.

Lam - per? Nej, maas jeg be' om den
ke - rer. Ja, er nian død, sik - ken
mind - ste. At Dan - mark g'er Bo - nus, det kan

go - de gam - le Tid, det var en an - den Or - den, an - den
Fest - hur - lum - hej! De sen - der En til Bag - tren som en
væ - re me - get rart, men det va - rer mig for læn - ge, den maa

Ren - lig - hed og Flid. Den - gang vi hav - de Tran og fra
an - den Kal - le - steg. Og dog skal man ha' Jord, ha' Be -
fal - de med lidt Fart. Den - gang vi hav - de Ploug, aa, han

Brøn - de - ne fik Vand. Da var chic en lil - le Rus og med
lys - ning og lidt Kor, Kan - de - la - be - re med Flor, hø - re
var saa dei - lig grov. Lil - le Bil - le, han var go'. Cle - mens

Vægt - ren var man Dus, al - le Trap - pe - gan - ge - Sva - ler - Den -
Præs - tens fe - de Ord. Før ko - ste den Slags Ta - ler - kun
Pe - ter - sen var - jo! Da hav - de vi Jour - na - ler - Den

gang vi hav - de Da - ler. *f*
høi - stens et Par Da - ler.
gang vi hav - de Da - ler.

Camera obscura.

Allegretto.

O. Brause.

No 2.

mf

Nystad.

1. I Ca-me-ra ob-
 2. I Ca-me-ra ob-
 3. I Ca-me-ra ob-

seu-ra for skønnes Folk og Fø, ja, De skal ba-re træ'der ind i
 seu-ra var Hø-rups Hjørne svært til Fes-ten de-ko-rert og yndigt
 seu-ra En-hver vist vil-de svørt, at Fengers Æ-res-port var ganske

Ny og Nø. Vil Kø-ben-havner - li - vet De se i Ro-sen-
 ill - mi - nert. Der u - de saa jeg Fall' - sen med Fer-di-nand paa
 dei - ligt gjort. At Ja-cob.sen med Sø-nersmaa i To-get gik, ved

skær, ja, saa er Tin-gen gi - vet, det kan De der.
 Vej. Og Pe-ter Holm om Hal-sen paa en rød - La - kaj. *mf*
 Gud, det saa der u - de fra, træk, saa na - tur - ligt ud.

D. S. al Fine.

„I Luften, Kære!“

Tempo di Valse.

O. Krause.

Gammelby.

N° 3.

1. Nu smæl - ter vi sam - men, ja nu gør vi
 2. Ud af Bred - ga - de la - 'e hver Dan - dy sin
 3. Den nor - ske A - po - stel paa Bjer - get har

Gavn fra Ska - gen og helt ned til Gjed - ser. Nu
 Vej for at kig - ge paa At - las - ses Dat - ter. Det var
 talt til For - del for Freds - sa - gens Sej - er, mens

Høj - re - mænd tar Rid - der Bernt - sen i Favn og Boy - sen den
 tænkt, hun sku' an - brin - ges paa Nik - ko - laj, for at paa - se af
 Jy - der - ne sved - te, det var dog for galt, de fik kun en

Ill - le Pro - fes - sor. Hr Hø - rup er dum - pet med
 Rug - len den drat - ter. Men Cen - sur - ko - mi - te - en den
 e - ne - ste Bay - er. Men de flam - men - de Ord om den

Præst og med Degn, der er ik-ke det mind ste i Vej'n.
 fandt hen-de sløj og des - u - den suad'n uf fy, fy, føj!
 her - li - ge Fred slo' som Lya i en Bir - ke - dal ned.

Men ska' Fæst-ning-gen saa ha' Ra - no - ner, el-ler søl's for halv-
 Ja, ge-svindt re-fu - ce-ret de Hek - sen, da hun haanligt dem
 Men i So - rø man held-te Kra - ba - ten ud a' Skov'n for at

treds Mil - li - o - - ner? Ja, den Fæst-ning, den vol - der Be -
 vis - te Po - dek - - sen. Nej, Hr Eb - be, hun er os for
 vær - ne om Sta - - ten. Ska' han haa - ne en kri - gersk Na -

svær, men den jæv - ner jo nok Sø - ren Rjør.
 fræk, vil De skyn - de Dem, tag hen - de væk!
 tion? Kal - de Præ - sten en om - vendt Ra - non?

Hvor-for ta' af For - so - nin - gen Duf - - ten? Lu' dog
 Helt hun mang-ler Blu - fær-dig-heds - duf - - ten. Pus - se -
 Alt det Predsbavl det vir-ker som Duf - - ten af en

ba - re Ka - no - ner-ne væ - - re, naar de lig-ger, naar de
 lan-ker-ne - tænk Dempaa Æ - - re, smækker op hun, smæk-ker
 Rval-me-pind, sik'n At-mos - fæ - rel Vil du ry'-en, vil du

lig-ger, naar de lig-ger, naar de lig-ger, naar de lig-ger i Luf - ten,
 op hun, smækker op hun, smækker op hun, smækker op hun i Lu - ten,
 ry'-en, vil du ry'-en, vil du ry'-en, vil du ry'-en i Luf - ten,

Ræ - - re.
 Ræ - - re.
 Ræ - - rel

Tullemor.

Ta-ra-ta-boom-tra-la.

Allegretto.

N° 4.

f

Tullemor.

pr

1. Jeg læ - ser Fransk hos Frø - ken Top - der
 2. Før om min Sø - ster var der Rift.
 3. Blandt mi - ne Brød - re - jeg har ti - der

er jeg nu paa Vej - en op; Hjem - me er man
 Hun paa Kul - tort nu er gift. En Ren - ti - er hun
 er den æld - ste et Ge - ni, Han skri - ver flot som

ik - ke fri for al Slags hus - ligt Væv - le - ri.
 fik til - sidst. Gud! hvor de dog har det trist.
 No - vel - list un - der Mær - ket Phst! Phst! Phst!

Pa gaar Brønd - kur,   tro De mig,   u - de paa A -
 Maa - ne - der og   Aar der gaa,   men der kom - mer
 Al - tid kun om   Da - mer, thi   det er han nok

mi - ci - vej. Hvor   for? det spør jeg   Ma saa tit; Din
 in - gen Smaa,   Sø - ster skøn - der   paa sin Mand -
 in - de i,   Dag og Nat han   ken sig gi'r til

Pa han har for - meg'n E - sprit.   Men Tul - le - mor nok ser
 det gaar o - ver hans Forstand.   Men Tul - le - mor si'r: Orkl
 Pen og Blæk og et Pa' Pi'r.   Men Tul - le - mor si'r: Mal

han fej - ler   no - get mer,   tit Pa - det har jeg hørt -
 Paa Kultor't   in - genStork   der kommer, før de faar
 Sku'Gustav   ik - ke ha'   Lidt Or - me - frø? for Gud!

Kor.

har væ-ret o - ver kort. Men Tul-le - mor nok ser
 Fon-tæ-nen næ - ste Aar. Men Tul-le - mor sår: Ork!
 Hvorser han daar - lig ud. Men Tul-le - mor sår: Mal

han fej - ler no - get mer, tit Pa, det
 Paa Kul-tor't in - gen Stork, der kom-mer,
 Sku Gu - stav ik - ke ha' lidt Or - me -

har hun hørt, har væ-ret o - ver - kort.
 før de faar Fon - tæ - nen næ - ste Aar.
 frø? for Gud! hvor ser han daar - lig ud.

ff

Gud! hvor ser Du bleg ud!

Allegro moderato.

No 5.

Nystad.

Fine.

1. Rask Prok'- ra - ter!   hva' ska' I gri - ne?
 2. Der er stil - le,   luk - ket og sluk - ket,
 3. Ned til Hel - sing - ør ny - lig hav - net
 4. Se dog! sei paa   Sta - be - len knej - ser

Erlidt paa Kø - enl   skær Ka - ve - li - ne.   Byd De blot i -
 ud den sid - ste   Tod - dy er druk - ket,   til Sea - ca - ni
 en For - ei - sket,   si'r ik - ke Nav - net,   me' en Glut. o
 stolt Kor - vet - ten,   aa det er Gej - ser!   Tan - tel Tan - tel

gen Pa - ré, Bu - re ro - lig og dis - kre!
 tænk, hvor frækt! kry - ber ind en Ty - ve - knægt.
 hvil - ket Held! jo - ner han paa et Ho - tel.
 vi maa ud, ud at se den Stads, ved Gud!

Skynd Dem, ta' - en midt i Kar - du - sen -
 Ras - sen han tøm - mer, lu - gen det hø - rer, men
 Skænds kan se! for - el - ske - de Men' - sker,
 Los med Tros - sen! slap nu de Li - ner!

lidt i Ran - ten! stød nul Jøst Naa - da, der røg det
 før han slut - ter sin Be - drift, la - ver han paa
 midt om Nat - ten hun u - den Par - don smi - der ham ud og
 og den gli - der i en Snup. Van - det sprøj - ter,

sid - ste Tu - sind! Hat og Frak - ke -
 Di - sken a' Ø - rer først en my - stisk
 ind til en Sven - sker, som holdt Bryl - lup sans fa -
 Da - mer - ne hvi - ner, sik - ke Bøl - ge -

f Tale.

'Djøs! Ud af Døren, ned i Porten. Porten fuld, sort a' Mennesker. Deltagelse:
 Skrift. Næste Morgen. Værten ned. læser Skriften: Tak! alle Opvarterne:
 gon. Stærre Ballen. Københavneren ud paa Gaden, gult og blaat Øje, dybeste Negligé,
 hele Helsinger:
 svup! Unge Dame, dejlig Pige, ombuld, paa Ryggen. Glidebane, rutsche!, op igen. Tan-
 ten:

2den Gang Kor.

Gud! hvor ser han bleg ud! Gud! hvor ser han
 Gut, vo se Di blai ut! Gut, vo se Di
 Gud! hvor han ser bleg ud! Gud! hvor han ser
 Gud! hvor ser Du bleg ud! Gud! hvor ser Du

bleg ud! Ot - te Tu - sin', Pro - ku - ra - tor,
 blai at! Da en lil - le Schwei - zer - bit - ter,
 bleg ud! sær - lig i det blot - te Lin - ned
 bleg ud! Ble' Du vaas paa Un - der - tøj - et?

Gud! hvor ser De bleg ud.
 fo' Di se so blai ut.
 ser han gru - lig bleg ud.
 For Du ser saa bleg ud.

D.C.al Fine.

Vil Du holde mit Ravnør!

Moderato. *Pranger Madsen.* Gl. Melodi.

N° 6. *f*

1. Je' i den grøn-ne Vaar tit
 2. Som vær-ne-plig-ti' Svend ble' je'
 3. Je' e' Høj-re paa en Prik- Pe-ter

jol-ler ud til Dan-sen. me' Dig, min hul-de
 skre-ven ing i Rul-len. Men Ma-ri-ne-drag-ten,
 —Holm ve' je' ha' fjer-net. Je'e' paa Hat me' Fre-de-

Maar og saa me' Slag-ter Han-sen. Ja paa
 den e' hva' man kal-der ul-den. Je'
 rik, og je' e' Mar-sjal i „Vær-net.“ Je' for

Grøn-dals-hu-sets Gul' naar det sand'n kun-de
 ble' en es-si' Gast til Myt-te-ri-ge-
 Cza-ren har Re-spect- han va' jo me' ve'

fal - de - har je' sla - et mangt et Hul og druk - ket mangen
 las - sen, da je' sto' ve' høj - en Mast med Svift og Os - car
 Plev - na, Men je' til - staur de' e' frækt je' sværmer for Cza-

Tale.

Skal - le. Men immer vs' mine Ord te Hansen før je' stak ud me' Pilen, Hansen, gs' me' en
 Tjeneste _
 Mad - sen. Men da Hansen hørte a' je' sku' ud me' Korvetten Dagmar, so' han te' me' Tag
 Dig i Agt! de' e' en raadden Rad! der er MenningitisFaattimisimus i Røjskla-
 rnel Du skal lyde mit Raad _
 rev - na! De kan baude pan, a' da je' saa Rejservognen derners ve' Holmens Bro me'
 den store Rosak paa Bekken, saa fløjtede je' re'nok geavindt paa Betjenten:
 Pst!

Trippe Vals.

Vil Du hol - de mit Ravrør, mens je' skær - en me' Dagmar, vil Du
 La' Du mig faa Dit Ravrør, før Du stik - ker ud me' Dagmar, la' Du
 Vil Du hol - de mit Ravrør, mens je' hil - ser paa Dagmar, vil Du

hol - de mit Ravrør, mens je' skær - en me' Dagmar.
 mig faa Dit Ravrør, før Du stik - ker ud me' Dagmar.
 hol - de mit Ravrør, mens je' hil - ser paa Dagmar.

En højere Enhed.

Tempo di Valse.

Engelsk Melodi.

N° 7.

Gammelby.

1. Ku' jeg fin-de en Kvin-de, en Ven-in-de saa skær mel-lem
 2. Mæ-ce-nen paa Carlsberg, det kun jeg for-staa vil
 3. Vor Op-ra har to bra Te-no-rer paa Kost, sel'de

As-fal-tens bro-ge-de Flok, En med Ild i og
 hø-de paa Tro-ens For-fald. I Val-by vi
 Smør dog le-ve-rer en deux. I Carneu med

vil- lig, men bil- lig i sær, det er gan-ske-vist vanske- ligt
 nu kan til Høj-mes-se gas og til Af-ten-sang i Na- tio-
 Bar-men staar Fred-rik som Post, mens Nor-dal af Heksen faar

nok. Hun sku' væ-re u - skyldig, men fyl - dig af
 nal. Men hvil-ken af dem er den sik - kre - ste
 Feu. Om hver - an - dre i Stil - hed de tæn - ker: Gud

Krop, thi jeg svær-mer for For-mer-nes Trind - hed, fandt jeg
 Genr? Er 'et eins Bier? jeg til-staar min Blind - hed Jeg kan
 ved, hvem mon længst hol - der eis' - er - nes Ren - hed? Men naar

saa-dan en Per - le gik jeg med hen - de op -
 ik - ke for - staa de E - - ta - blis - se - men - tr
 Ød - man han kom - mer med Sælvi - to - get ned

Tale.

fz jeg mener op - saad'n op - forstaa De op i en høj - e - re En - -
 kan gaa op - saad'n op - jeg me ner op i en høj - e - re En - -
 gaar de op - saad'n op - forstaa De op i en høj - e - re En - -

hed.

**Offentlig Foredrag af Sangene
 er strængt forbudt!**